

ક્ષમા એ ધર્મ છે.

ક્ષમાનો વિરોધીભાવ
તે ક્રોધ.

દ્વેષ, ઈર્ષ્યા, નિંદા
આ બધા ક્રોધના
નાતીલા છે,
આ અધર્મ છે.

ક્રોધમાંથી
જેવું મન નિવૃત્ત થાય
કે તરત જ

નિરીક્ષણ, પરિક્ષણ,
પૃથક્કરણ કરવું

અને તેના
પરિણામ રૂપે
જાગૃતિ લાવવી.

“હા, એ મારી
ભૂલ છે.”

આ પાઠ
આવડી જાય એને
જિંદગીના પછીના
અઘરા પાઠ પણ
આવડી જાય.

અંદરનો જવાબ
સાચો જ હોય છે.
હિતકારી હોય છે.

તેને અનુસરવું એટલે
પ્રામાણિક હોવું.

આ પ્રામાણિકતા જ
આપણા જીવનનો
પાયો છે.

મહામૂલો દાગીનો
મૂકવાની જગ્યા
ક્યાંક મળે પણ

હૃદયની વાત
કરવાની જગ્યા
મળતી નથી.

જેની પાસે આવી
સગવડ હોય તે
ભાગ્યશાળી.

પૈસાની લાલચ
અને ઘેલછાથી
વેગળા રહેવું જોઈએ.
તેને પ્રારબ્ધ ઉપર
છોડવું જોઈએ.

પ્રભુ માટે જીવનારા
અને
પ્રભુ વડે જીવનારા
પ્રભુજીવી બનવું

એ

સુખદાયી, શુભદાયી,
સાતાદાયી અને
શાંતિદાયી પુરવાર
થશે.

